

PROLOGUE

moonshine

Aura's POV

I was looking at the vanity mirror in front of me. Tulad nang nakaraang mga gabi ay tinatanong ko ang sarili ko kung ano ba ang nangyari sa akin at napunta ako sa ganitong trabaho. My life wasn't as f*cked up as I remember it was. I had a family. My dad had a growing business. I was a college student from a famous university, I had friends who looked up to me like I was a goddess. I had a little brother whom I loved so much, and a mom who was very loving and kind. Pero nawala ang lahat ng iyon sa isang iglap lang.

Maybe that was the reason why I ended up doing this every night of my life.

“Moonshine, ikaw na!”

I looked back when I heard my stage name. Yes, I had a stage name. Every time I would come up on stage, ako si Moonshine. Sa pagkakataong iyon, nakakalimutan kong ako si Aura Selene; sa stage na iyon, ako si Moonshine, ang babaeng walang limitasyon.

“Aura, para sa 'yo.”

Binalingan ko ng tingin si Tequila. She was handing me a new mask. Kinuha ko iyon at saka pinakatitigan. The mask was pretty, it was bedazzled. May ngiting sumilay sa mga labi ko habang hawak ko iyon. Ang maskarang iyon ang magsisilbing panangga ko sa mga tao sa labas.

“Salamat.” I looked at myself again and as I put on the mask. I told myself that I should stop wondering why I am here and why I am doing this. Ito na ang buhay ko at alam kong kahit ano ang gawin ko ay hindi na ako makakaalis sa putikang pinagdapaan ko. I took a deep breath as I walked to the stage. Nang makita nila ako ay naghiyawan sila. I gave them the sexiest smile I could ever give them.

Humawak ako sa pole.

Ito ang trabaho ko. I am a stripper. I strip for money, I let strange men touch my body.

Nagsimula ang tugtog. I started dancing, people were cheering for me. I kept on shaking my hips, giving them what they want. Bumaba ako ng stage, I saw an old man smiling at me, waving his money. Nilapitan ko siya, I sat on his lap and seductively touched his face. Gumapang naman ang kamay niya papunta sa likod ko, he unclasped my bra and threw it away. Now I am very exposed in front of these men and I didn't care—I used to care a lot, I used to cry every night after the show because I could still feel their touch till then, pero ngayon, matibay na ako. Kaya ko nang sikmurain lahat ng haplos at halik nila.

The man cupped my left breast. I took the money from his hand and as I do that, he sucked my nipple. Nakadama ako ng pandidiri sa ginawa niya, pero hindi ako kumibo. Matapos iyon ay dahan-dahan akong umalis sa kandungan niya at saka bumalik sa stage.

I faced them, I started taking off my panties. Lalo silang nag-init. Not a moment later, I was naked in front all of them. They threw money to me at habang ginagawa nila iyon, lalo kong

pinagbubuti ang pagsayaw.

One man even came up to the stage to touch me down there as he slipped his money into my mouth. He put a finger inside my core and I fought the urge to push him away and slap his face. I wanted to cry.

Alam ko na kung bakit gabi-gabi kong tinatanong ang aking sarili kung bakit ako nandito. Kahit sabihin ko pang sanay na ako at matibay na ang sikmura ko, nandidiri pa rin ako sa ginagawa nila sa akin. Hindi ko pa rin kaya ang pambababoy nila sa katawan ko.

Natapos ang tugtog, lumuhod ako at pinulot ang lahat ng perang nakuha ko mula sa kanila. Pagpasok ko sa dressing room ay kaagad kong tinakpan ang sarili ko. Inalis ko ang maskara sa aking mukha. Inilagay ko sa bag ang mga perang nakuha ko. I looked at myself in the mirror again. Hindi ako pangit, pero sa tuwing tititigan ko ang sarili ko ay kapangitan ang nakikita ko; ang dumi-dumi ko na. Wala nang magmamahal sa akin dahil sa dumi ng pagkatao ko.

Ganito ako, pero kahit paano ay umaasa ako na isang taong darating para pulutin ako sa putik na pinagsadlakan ko.

I wanted to be a damsel in distress. I needed some saving. I need a hero pero sa kalakaran ng mundo ko, walang ibang sasagip sa akin kundi ang sarili ko....

a not so bachelor party¹

Aura's POV

“Anak, hindi ka pa ba magre-resign diyan sa call center na iyan?”

Nakatingin lang ako kay Mrs. Aurora Domingo, ang mommy ko, habang nagsusuklay ako ng buhok. Halos kauwi ko lang noon sa bahay. As usual, umaga na naman ako nakauwi at ang alam niya at ng lahat ng tao sa bahay ay galing ako sa call center dahil ang alam nilang trabaho ko ay agent. Hindi ko sumagot kaagad. I had been lying to my family for a very long time. Hindi ko naman puwedeng sabihin na ang ipinapakain ko sa kanila ay galing sa pamumuhunan ko sa katawan at laman ko. I just smiled.

“M-maayos naman po ang kita, di ba, Mom?” sagot ko sa kanya. Tumayo siya sa likuran ko at kinuha ang suklay, siya na mismo ang nagsuklay sa akin. She looked at me in the mirror.

“Oo, pero hindi ka pa ba napapagod? I mean, ang s’abi mo kapag nakaipon ka na, mag-aaral ka ulit. Aura, you’re not getting any younger, you have to finish your degree. Hija, kahit naman na-bankrupt tayo, your dad still wants you to graduate.”

I sighed. Paulit-ulit na lang itong sinasabi ni Mommy. She wanted me to quit my job and go back to school. Hindi ko naman puwedeng gawin iyon dahil nag-aaral pa ang kapatid kong bunso. Third year na si Miguel sa course na Architecture, dalawang taon pa ang bubunuin ko para makatapos siya. Maybe after he’d passed

the board exams, I'd stop being a stripper and find a real job. Ang problema ay kung kaya ko ba.

Sa totoo lang kasi, malaki ang kita ko sa paghuhubad. I was earning fifteen to eighteen thousand weekly; hindi pa kasama ang tip ng mga clients ko, hindi pa rin kasama roon kapag may extra service. Masakit mang aminin pero hindi ko sigurado kung kaya kong iwan ang paghuhubad. Natatakot ako na sa oras na mangyari iyon ay maghirap na naman kami.

Hindi kami mayaman, tama lang. Hindi kami kinakapos, hindi rin nagkukulang. Sapat lang ang kinikita ko para sa gastusin namin sa bahay, para sa gamot ni Dad at para sa pag-aaral ni Miguel.

“Hindi ko pa alam, Mom. Hindi pa tapos mag-aral si Miguel,” pagdadahilan ko. She sighed again. Niyakap niya ako. Mayamaya ay naramdaman kong umiiyak siya. “Mom, stop crying,” saway ko sa kanya.

“Hindi ito ang pinangarap kong buhay ninyong magkapatid. Ikaw ang prinsesa namin ng daddy mo, you should have a life better than this, iyong hindi ikaw ang nagtatrabaho. Kung hindi lang sana naipatalo ng daddy mo ang pera natin sa sugal—”

“Ma, tapos na iyon, okay na. Tanggap ko na na ganito tayo. Ang mahalaga lang naman ay iyong magkakasama tayo.” Pilit akong ngumiti. Kumalas si Mommy mula sa yakap namin at saka pinahid ang luha niya.

“Magpahinga ka na, mamamalengke pa ako. Nasa ibaba ang daddy mo, tulog naman siya. Matulog ka na.”

Tinanguan ko si Mommy, lumabas siya ng kuwarto at saka isinara ang pinto. Nahiga naman ako sa kama at pilit kong iwinawaglit sa aking isipan ang mga haplos at halik sa akin ng mga

estrangherong iyon. I sighed. Hanggang kailan ba ako sa ganitong hanapbuhay? Minsan gusto ko na talagang umalis. Kung hindi ko lang iniisip na maghihirap kaming muli ay matagal ko nang tinalikuran ang trabahong bumababoy sa buong pagkatao ko.

Ipinilig ko ang aking ulo at saka pinilit matulog. Ang hiling ko lang sana, kahit na madumi na ako, kahit na ang pangit-pangit ko na, sana dumating pa rin ang panahon na may isang lalaking tatanggap sa akin nang buong-buo.

Gustung-gusto ko nang matulog pero mailap ang antok sa akin. Minabuti kong bumangon at saka bumaba, pinuntahan ko si Daddy sa silid nila ni Mommy. I saw him sitting by the window, looking out. Nilapitan ko siya at hinagkan sa noo.

“Dad...” nakangiting tawag ko sa kanya. Wala akong narinig na salita mula sa kanya. Dahan-dahan kong iniharap sa akin ang wheelchair niya at saka muli siyang hinagkan.

“Uhhmm...”

Maluha-luha akong tumingin sa kanya. Hindi na nakakapagsalita si Daddy. Four years ago, intake siya sa puso at naparalisa ang buong katawan niya. Isa rin si Dad sa dahilan ko kung bakit hindi ako makaalis sa trabahong pinasok ko. Paano ko mabibili ang gamot niya kung hihinto ako? Mamamatay si Dad kapag hindi siya nakapaggamot.

“Dad, I love you...” sabi ko sa kanya.

“Hmm...” He made that sound again. He tried holding my face. Ako na mismo ang naglapit sa kanya ng mukha ko, lagi niyang ginagawa iyon sa akin lalo na noon sa tuwing uuwi siya sa bahay galing sa opisina. He used to tell me that I was his little princess. Mahal na mahal ako ni Daddy at lahat ng gusto ko noon

ay ibinibigay niya sa akin. Kung hihingin ko sa kanya ang buwan, sigurado akong gagawa siya ng paraan para lang maibigay iyon sa akin, ganoon niya ako kamahal.

“Hmm... A-Aura...” tawag niya sa pangalan ko. Nginitian ko na lang siya.

“Dad, ’wag kang magsalita, mapapagod ka lang,” tugon ko sa kanya. “Gusto mo bang humiga?” tanong ko.

“A-Aura... Dam,” wika niya. Tinitigan ko siya.

“Ano po, Dad?” Pilit niyang itinaas ang daliri niya, itinuro niya iyon sa DVD player na nasa kabilang side ng sisid. “Manonood ka ng DVD?” Ngumiti ako. Tumayo ako at saka binuksan iyon. Naghahanap ako ng DVD na ilalagay sa loob nang bigla iyong mag-play.

Nanigas ang likod ko nang marinig ko ang kantang iyon...

Ikaw at ako, pinagtagpo

Nag-usap ang ating puso

Nagkasundong magsama habang-buhay.

Nagsumpaan sa Maykapal

Walang iwanan, tag-init o tag-ulan

Haharapin bawat unos na magdaan.

Sana’y di magmalitaw ang pagtingin

Kay daling sabihin, kay hirap garwin

Sa mundong walang katiyakan

Sabay natin garwing kahapon ang bukas...

“A-Aura... Dam...”

Muling nagsalita si Dad. Binalingan ko siya. Hindi ko matiis

na hindi maluha dahil lang sa kantang iyon. I was just standing there, looking at him while shedding the tears of yesterday.

“A-Aura... Dam...”

Pinilit kong ngitian si Daddy. Ngayon ay alam ko na kung ano ang sinasabi niya, kung ano talaga ang gusto niyang iparating sa akin.

“W-wala na si Dam, Daddy.”

Humunga na lang ako nang malalim at saka pinatay ang DVD player. Nilapitan ko si Dad, napansin kong tulad ko ay umiiyak din siya.

“Wala na si Dam...”

Aura's POV

Maaga akong pumasok sa club nang gabing iyon. Hangga't maaari kasi ay nais kong lunurin ang utak ko sa ibang bagay para hindi ko maisip ang nangyari kanina sa bahay. Ayokong marinig ang kantang iyon dahil naaalala ko lang ang isang bagay na nawala sa akin at hindi ko pinahalagahan.

Kapapasok ko lang sa loob ng dressing room nang salubungin ako ni Mitchie. Si Mitchie ang manager namin sa club na iyon. Sa kanya lumalapit ang mga clients kapag may gusto silang ilabas o kung gusto nilang masolo ang isa sa amin sa loob ng private room.

“Moonshine!” tawag niya sa akin. Hinagkan niya ang dalawa kong pisngi. Ngumiti naman ako. Mitchie was wearing his usual pants and shirt na pinatungan ng colorful scarf. Trademark niya iyon, mukha raw kasi siyang sosyal.

“Yes, Ateng, ano'ng atin?” I gave him my jolliest smile.

“Home service. Wag ka nang magbihis, ipapahatid kita doon

ngayon.”

Nanlaki ang mga mata ko. Ayoko sa lahat ang home service. Kapag home service kasi ay hindi ako puwedeng tumanggi sa kahit na ano ang ipapagawa sa akin. I swallowed hard.

“Ateng, alam mo naman na ayaw ko ng ganyan,” paalala ko sa kanya.

“Naku, Aura, pumayag ka na! Hindi kasi p’wede si Sicily, may sakit; si Antonniette naman, buntis!” Hinawakan niya ang kamay ko. “Ikaw na lang, kung hindi, malalagot ako kay Mamu. Sige na! Bachelor’s night ito!”

Huminga ako nang malalim. Nag-iisip ako ng dahilan para hindi ako maipadala sa kung saanman ako dapat mag-service pero wala. Sa huli ay naawa ako kay Mitchie at pumayag na rin. Ang pinaka-consolation ko na lang ay iyong fact na sa home service, iyong bachelor lang ang gagamit sa akin. Kung may mga kasama man siya, hawak at haplos lang iyon. Masisikmura ko iyon, kakayanin ko. Kapag ganoon kasi ay malaki ang bigay.

Sinamahan na ako ni Mitchie sa parking lot. Isinakay niya ako sa taxi at saka sinabi ang address na pupuntahan ko. Nagpaalam ako sa kanya, I even waved him goodbye. Nang bumalik siya sa loob ng club ay saka lang ako tumingin sa driver. Alas syete pa lang ng gabi, masyado yatang maaga ang party na iyon.

Hindi ko na masyadong inisip. Sigurado na hindi lang pagsasayaw at paghuhubad ang gagawin ko ngayong gabi, pero okay na rin. Sana lang mabait ang client na iyon, naranasan ko na kasing maging punching bag.

Nang mangyari iyon ay halos isang linggo akong hindi umuwi sa amin dahil ayokong makita nina Mommy ang mga pasa sa

mukha at katawan ko. I stayed with Rian, also known as Tequila. Sa mundong ginagalawan ko kasi, si Rian lang ang maituturing kong kaibigan. Halos sabay lang naming pinasok ang mundong ito, pero magkaiba kami ng dahilan. Rape victim si Rian, ngunit hindi tulad ng ibang babae, hindi siya na-traumatize sa nangyari sa kanya. She actually said to me that the incident awakened something inside her and that was why she ended up doing this job. Mabait siya, pero minsan naaawa ako sa kanya. Itinakwil na siya ng pamilya niya mula nang malaman ng mga ito kung anong trabaho ang mayroon siya.

Mayamaya ay huminto ang taxi sa tapat ng isang mataas na building. I sighed, I paid the driver and I walked out of the car. I was wearing a corporate attire; props ko ito tuwing aalis ako sa bahay.

Pumasok ako sa building. Mukhang mayaman ang client ko ngayong gabi. The building was one of the most prestigious residences in the metropolis. It was owned by the Consunjis, the prominent family that was known for their big ships and expensive cruise ships. Kilala ko sila dahil minsan ko nang nakasalamuha ang pamilya nila—noong may negosyo pa si Dad.

Naglakad ako patungo sa elevator; ang sinabi sa akin ni Mitchie ay sa penthouse daw ang destination ko. I have no idea about my clients. Ni hindi ko alam ang pangalan nila. Nang makarating ako roon ay hindi naman naging mahirap ang paghahanap ko dahil pagbukas ng elevator ay ang mismong penthouse na ang nadatnan ko.

The room was huge. Mababakas dito ang karangyaan na natatamasa ng nakatira roon. I could see antique paintings

everywhere. Maybe the owner was an art enthusiast or something. I walked slowly, my heels were making sounds as I looked around to see where the party was. Kaagad kong isinuot ang mask na ibinigay sa akin ni Tequila noong isang gabi. Ilong at mga labi ko lang ang nakikita nila tuwing suot ko iyon. May naririnig akong mga boses at mayamaya ay nakita ko ang isang lalaking matangkad na nakatayo malapit sa sliding door.

“Sancho! I think she’s here!” sigaw nito.

Sancho? Iyon ba iyong pangalan ng groom? A man taller than the other emerged from inside the room. Wearing a three-piece black suit, the guy named Sancho looked so handsome. Siya ba ang groom? Dahil kung siya, puwede na rin. Iilan lang ang mga clients kong masasabi kong may hitsura talaga at kung sakali man ay siya na ang isa roon.

Matapos kong titigan si Sancho ay tinitigan ko naman ang lalaki sa tabi niya. He’s hot too, too hot—actually. He had this mischievous smile on his face at kahit hindi pa siya masyadong nagsasalita, I know that he was rough. The men in front of me were both hot that I couldn’t really decide on who I wanted to be with tonight—the groom-to-be or the other man.

“Is she the stripper, Luke? I mean, she looks like an office girl.” komento ng lalaking tinawag na Sancho. I shrugged.

“Ever heard of props, Mister?” I didn’t know why my voice turned seductive. They just looked at me.

“Start na tayo, uuwi pa ako sa asawa at mga anak ko,” sabi niya. Tumalikod siya at naupo sa couch, sumunod naman ang Luke na iyon. Naghihintay na sila sa akin. Kung may-asawa na ang Sancho na iyon, ibig sabihin iyong Luke ang groom. I walked toward the

middle of the living room. Ibinaba ko ang bag ko. I was actually expecting a bigger crowd, like seven to ten people, pero mukhang silang dalawa lang.

“Uhm... will it be just the two of you?” I asked them.

“Actually, we’re still waiting for our brother. He’ll be here in a minute,” ani Luke. “Just start. Mamaya ay nandito na rin iyon.” wika niya habang nakatingin sa akin.

Luke had rougher features than the guy named Sancho. Sancho had a face of an angel; he looked like he’s a gentleman. Luke was holding a remote control, he pressed the button and music filled the air. I took a deep breath. Kung ganito na tatlo lang sila ay hindi ako mahihirapan. Mas madali kung kaunti, hindi nakakatakot at isa pa, mukhang mabait naman sila.

I started dancing seductively, as I took off my clothes one by one. I took off my blouse first, then my pants. I walked toward the two of them, I sat on Sancho’s thigh. He smiled at me.

“No, Miss,” sabi niya. “Go to Lukas.” Itinuro niya ang kanyang kapatid. Lumipat nga ako sa lalaking iyon and I started flirting with him.

“My God!” he said. I smiled. “I cannot believe that this doesn’t feel right!” Nalaglag ako sa sahig nang bigla siyang tumayo at saka lumayo. I saw him took his phone out from his pocket and seconds later, he was talking to someone.

“Hey, Babe, I missed you.” Lumabas pa siya sa balcony. I looked at Sancho. He was busy texting, too. Bigla kong naitanong sa sarili ko kung bakit ako nandito kung hindi naman sila interesado.

“Excuse me,” I said. I was almost naked and yet wala pa rin

sa akin ang atensyon nila. Sancho looked at me. “Why am I here? You two doesn’t seem to care,” I said sarcastically.

“Sorry, Miss. Ako iyong groom. My brother Lukas just wanted to give me a stag party,” he smiled.

“Ikaw naman pala iyong groom. Let me give you a lap dance.” Lumakad ako patungo sa kanya pero bigla siyang tumayo.

“Miss, kasal na ako. Papakasalan ko lang ulit ang asawa ko because I wanna make things right for her. I wanted to give her a beautiful wedding. Every woman deserves that.” He smiled at me.

Hindi naman ako nakakibo. Bigla ay nakadama ako ng inggit sa asawa niya.

“Ang suwerte niya,” komento ko.

“Ako ang suwerte kasi ako ang pinili niyang mahalín.”

Nakangiti siya sa akin na para bang sinusubukan niya akong bigyan ng kasiyahan na nararamdaman niya. I felt sad for myself. Sana may isa pang lalaking tulad niya na makakahanap sa akin at tatanggapin ako kahit gaano na kadumi ang buong pagkatao ko. He sat again.

“You can get dressed now. Babayaran ka pa rin namin, Miss,” sabi niya. Noon bumalik ang kapatid niya sa loob.

“Miss, sorry, p’wede ka namang sumayaw, ’wag mo lang akong landiin. Magagalit iyong asawa ko,” aniya sa akin. Sancho laughed.

“You told Apollo about the stripper you hired?”

“Oo, I tell her everything, para wala nang itatago sa isa’t isa. I’ve learned my lesson.”

“So sasayaw na lang ako? I won’t touch you, too?” singit ko.

“You can touch our brother if he gets here on time,” tugon ni Lukas. “Teka, nasaan na ba si Adam?”

Nanginig ang mga tuhod ko nang marinig ko ang pangalang iyon. Hanggang ngayon pala ay may epekto pa rin sa akin ang pangalang iyon. Tiningnan ko silang dalawa.

“He’s on his way, na-traffic lang. Did you tell him about the stripper? Baka magulat iyon,” sabi ni Sancho.

I was just standing in the middle of the living room, listening to them. I wanted to know more about the Adam they were talking about.

“Laking kumbento yata iyon. S’abi ko sa kanya, hindi siya Consunji kung hindi siya mahilig sa babae!” Natawa pa si Lukas.

Nakahinga naman ako nang maayos dahil nalaman ko na ang Adam sa isip ko ay hindi ang Adam na sinasabi nila. I smiled to myself, maraming may ganoong pangalan sa mundo. Hindi lang ang Adam na iyon ang taong maaaring maging Adam.

“Let’s start again,” I said. I took the remote control from Lukas. Ako na mismo ang namili ng kantang sasayawan ko. I started dancing again. Kahit naman sinabi nilang sasayaw lang ako, I still wanted them to have a good time so I gave my heart out. I was silently wishing na tulad na lang ng mga lalaking ito ang mga clients ko.

I started unclasping my bra, teasing the both of them. Lukas was looking at me, Sancho was drinking his scotch. I stood over the coffee table, took off my heels seductively, isinunod ko ang bra ko. Now I am exposed in front of them and yet they seemed not to mind.

“Miss, pakisuwat ulit.” Nakita kong pinulot ni Lukas ang bra ko. He gave it back to me. “You don’t have to take it off, just dance.”

Gusto kong maiyak dahil sa narinig ko mula sa kanya. Isinuot

kong muli ang tinanggal kong bra at saka nagsayaw ulit.

Sana, lahat ng lalaking makakasalamuha ko sa mundo ko ay tulad nila.

“Nag-text si Adam, paakyat na daw siya,” anunsyo ni Sancho. Lukas looked at me.

“Miss, kay Adam ka na lang makipag-flirt. Hindi pa taken iyong kapatid namin.” I nodded at him. Naisip ko na kung kapatid nila ang Adam na iyon, baka magkaugali sila.

I stopped dancing.

“Ikaw na ang sumalubong. Nasa elevator na iyon,” ani Lukas. Bumaba ako sa coffee table at saka nagtungo malapit sa elevator. Pinalakasan ko ang tugtog, narinig ko ang tunog na *ting* ng elevator.

I still had my mask on. The elevator door opened and that was my cue, I took my bra off and threw it on the man wearing a black suit. He was looking at his phone at mukhang nagulat siya nang tumama sa mukha niya ang undergarment.

“Welcome home, Adam.” My voice was husky and seductive. Noon lang siya nag-angat ng tingin. Our eyes met and just like that, my world stopped revolving. Ang lalaking nakatayo sa harap ko ay ang mismong Adam na iniisip ko kanina. Hindi siya kapangalan lang ng Adam na nasa isip ko—siya mismo ang Adam na iyon!

Hindi ako makahinga.

“Who are you?” he asked me, he’s a bit disoriented.

2 one-night stand

Aura's POV

“Wala na si Dam...”

Natatandaan kong sinabi ko kay Daddy ang mga salitang iyon kanina. Wala na si Dam, pero nandito siya sa harapan ko; kaiba sa Dam na kilala ko noon, kaiba sa Dam na akala ko ay hindi magbabago.

Kunot na kunot ang noo niya habang nakatingin sa akin. Sa unang pagkakataon mula nang masanay ako sa trabaho ko ay nakadama ako ng hiya. Gusto kong takpan ang hubad kong katawan dahil nakakaramdam ako ng kaba sa kaalamang nandito siya sa harapan ko.

“Sino ka? What are you doing in my unit?” untag niya habang nakatitig sa akin. “And why are you naked?” he hissed.

“Adam, Brother, you’re here!”

Sigaw iyon ni Lukas. Pinuntahan nito si Adam at saka inakbayan. Napasinghap ako dahil napansin kong titig na titig siya sa akin. His eyes were piercing right through my soul at para bang alam na niya kung sino ako. Kabang-kaba ako. Ano kaya ang magiging reaksyon niya sa oras na malaman niya na ako ang babae sa likod ng maskara?

“Adam, meet Moonshine, she’s a stripper,” pakilala sa akin ni Lukas.

Napalunok ako. Matagal ko nang alam na stripper ako. Hindi

ko alintana na ipinakikilala akong ganoon pero sa ngayon, parang hindi ko masikmura ang katotohanan. Hindi ko kayang idikit sa pangalan ko ang trabahong iyon lalo na kung nasa harap ako ni Adam.

“Ano’ng ginagawa ng stripper sa unit ko? Akala ko ba bawal ang stripper? Nagbilin si Apollo.” Parang pinaaalalahanan niya ang kanyang kapatid. Lukas smiled. Pinisil nito ang braso niya at saka ngumisi.

“Hindi naman para sa akin ang stripper, at mas lalong hindi para kay Sancho. Para siya sa ’yo!”

Nanlaki ang mga mata ko. Kanina ay handa akong magpaubaya, alam kong hindi ako gagalawin ng dalawang lalaking iyon dahil pareho silang may-asawa, pero si Adam kaya? Bigla kong naalala ang sinabi nila na hindi pa raw taken si Adam. Ibig sabihin, wala siyang asawa, walang siyang girlfriend, walang kahit na ano. Biglang sumibol ang pag-asa sa puso ko.

“Sa akin? Bakit sa akin?”

“Kasi wala kang girlfriend. Better have a good time tonight!” sigaw pa ni Lukas. “Come, Sanch! Magpakasasa na lang tayo sa alak.” Tumulikod na siya.

Nakita kong sumunod sa kanya si Sancho, they both rode the elevator. Sa madaling salita ay naiwan ako sa lugar na iyon kasama si Adam na hanggang ngayon ay hawak pa rin ang bra na ibinato ko sa kanya kanina.

My heart was beating fast; he was looking at me, naaalala niya kaya ako? Naaalala niya pa kaya ang mga pinagsamahan namin noon?

“Miss, isuot mo,” sabi niya sa akin.

Hinawakan niya ang kamay ko at inalagay roon ang panloob ko. Nilagpasan niya ako. Kaagad kong sinuot ang bra ko at saka atubiling sumunod sa kanya. Nakita kong naglabas siya ng bote ng tubig mula sa refrigerator sa kusina. Niluwagan niya ang kanyang kurbata, hinubad ang coat at nang humarap siya sa akin ay parang nagulat pa siya.

“O, nandito ka pa? You can go home now,” he said again.

Natutulala ako sa tuwing magsasalita siya gamit ang banyagang wikang iyon. Iba kasi, hindi pilit, hindi tulad noon na hirap na hirap siyang intindihin ang mga sinasabi ko. Noong simpleng Ingles lang ay hirap siyang sabihin pero ngayon, I could hear an accent coming from him.

“Alam ko na, Lukas hasn’t paid you yet,” he said. Lumakad siya at muli akong nilagpasan, pumasok siya sa silid niya at nang lumabas ay may hawak na siyang checkbook. “Hindi ko alam kung magkano ang usapan ninyo, so I’ll give you a blank check, kahit magkano ang ilagay mo.” He gave the check to me, may pirma na niya iyon. “Just not a million. If you try that, I’ll make sure you’ll go to jail,” seryosong sabi niya.

I took the check, pero hindi pa rin ako makaalis sa kinauupuan ko. I was just staring at him.

Siya ba talaga ang Adam na nasa isip ko? O baka naman namamalikmata lang ako. The Adam in my mind was just a simple man who loved wearing holey shirts and ripped jeans, the Adam in my mind was a simple gardener with big dreams, and not this corporate Adam who looked so elegant and handsome wearing that suit.

“May kailangan ka pa ba?” tanong niya sa akin. Hindi ako

makakibo. Ayokong umalis, gusto ko siyang makita pa, gusto ko siyang makasama. Marami akong gustong malaman sa kanya.

“I... H-hindi pa tapos ang trabaho ko,” sabi ko sa kanya. Hindi ko alam kung saan nanggaling ang lakas ng loob ko para sabihin ang mga salitang iyon, ngunit nasabi ko na at mukhang nagulat siya.

“Miss, pagod ako. Umuwi ka na lang, please,” aniya. Naupo siya sa couch. He rested his head on the armrest. Pumikit siya. I wanted so much to touch him. Siguro ganoon talaga kapag may unfinished business ka sa isang tao, gusto mong makasama muli siya at makausap para matapos na ang bagay na naiwan ninyo sa isa’t isa.

I moved closer to him. Nilakasan ko ang loob ko, hinaplos ko ang mukha niya. Nagmulat siya ng mga mata at saka tiningnan ako. Pakiramdam ko, nakikita niya ako sa likod ng maskarang iyon.

“I can ease your stress,” I said seductively. He smiled.

“How?” he dared me.

“Massage?” I asked.

Tumango siya. Bigla siyang tumayo at saka muling pumasok sa loob ng silid na iyon. Iniisip ko kung susunod ba ako o hindi, sa huli ay sumunod ako sa kanya. Pagpasok ko sa silid niya ay nakita kong lumabas siya mula sa bathroom, nakatapi ng tuwalya at basa ang buhok.

Tiningnan niya ako.

“Hindi mo ba aalisin iyong mask mo? I wanna see your face.”

Gusto niya akong makita, totoo kaya iyon? The last time I remembered, he said that he didn’t want to see me. Hiniling niyang sana ay hindi na lang niya ako nakilala dahil sa sakit na

naidulot ko sa kanya.

“Sorry, work policy,” pagsisinungaling ko.

Tumango naman siya.

“I think you’re nicer than those strippers in New York,”
komento niya.

Nanlaki ang mga mata ko. May kilala siyang strippers sa New York? He was in New York? Iyon ba ang dahilan kung bakit siya nawala bigla?

Naputol ang pag-iisip ko nang makita kong inalis niya ang tuwalyang nakapulupot sa kanyang baywang. He was now naked in front of me. I’d seen him naked before, pero noon iyon at kitangkita ngayon ang kaibahan ng noon at ngayon. Dumapa siya sa kama. Huminga ako nang malalim at saka sumunod sa kanya. I sat on his back and started massaging his sore muscles.

“Hmm...” he moaned, marahil ay nakapikit pa siya. “That feels good, Miss.”

I bit my lower lip. Bawat hagod ng kamay ko sa likod niya ay maingat na maingat. I didn’t want him to know me, but not like this. Ginusto ko siyang makita muli, pero hindi sa ganitong paraan.

“Does it feel good?” I asked him. Hindi pa rin nagbabago ang tinig ko. I wanted him to feel that nothing had changed na kaya ko lang ito ginagawa ay dahil sa pera, ayokong malaman niya na ako si Aura. Napaungol ako.

“F*ck!” he said. “Don’t moan like that, you’re making me hard.”

I bit my lower lip. I started grinding my femininity against his back, I knew that he could feel my wetness already, hindi pa rin nagbabago ang epekto ni Adam sa akin. Bigla ay tinapik niya

ang binti ko upang patigilin ako sa pagmamasaha sa kanya at saka bumangon. I sat on the bed. I saw his bulging manhood. Muli niya kinuha ang kanyang tuwalya at saka ibinalot iyon sa baywang niya.

“Sige na, Miss, p’wede ka nang umalis,” aniya.

Parang gusto kong mainsulto. Didn’t he find my body irresistible enough to want me? Hindi ako aalis dito. Hindi naman ako ipokrita. Gusto ko siyang makasama. Tumayo ako at saka lumapit sa kanya.

“I can ease away your stress, Adam. You can have me,” I said to him. I knelt in front of him and took off his towel. His manhood was now in front of me. I took it in my hand and playfully stroked it.

“Dammit, stop!” he hissed but I didn’t listen. I wanted him right now. I looked at him, moved my face closer to him and put his length inside my mouth. I wanted to pleasure him. Gusto kong ibigay sa kanya ang isang bagay na hindi ko naibigay sa kanya noon.

I felt him grab my hair, and then he thrust in and out of my mouth. Tears fell from my eyes because of the gagging effect but I didn’t mind because I could see the pleasure on his face; it was as if he really liked the feel of my mouth on his length. Not a moment later, I felt him release his warm juice inside my mouth. I didn’t mind swallowing it; it was from him and I could take everything that was from him. Kahit na saktan niya pa ako, tatanggapin ko.

“Ah, f*ck!” he said after catching his breath. “You have such an exquisite mouth, Sweetie.” He pulled me up. Hawak pa rin niya ang buhok ko. He made me lay down on the bed. “Gusto mo naman ito, di ba?” tanong niya. I saw his member hardening up

again. I swallowed.

“Y-yes, I w-want this,” I answered.

He grinned. He unclasped my bra and he pulled down my panties. “I like shaved ones,” *sabi niya sa akin*.

I thought that he was going to touch me there, but he turned around. He went to his drawer and took something out.

My eyes widened when I saw what he was holding. It was a toy—a sex toy—a vibrator, to be specific. He walked toward me and sat between my legs. He put my legs around his waist and pulled me closer. He touched my folds with his two fingers, then I felt the vibrator in my core. He put it over my clit and turned it on. A few minutes later, I was trembling with a pleasure I didn’t think was possible.

He wasn’t the first man in my life at *pinagsisihan ko* iyon—*nagsisisi ako kung bakit hindi ko ibinigay kay Adam ang iniingatan ko*. I wanted my first time with him, pero hindi nangyari iyon. Instead, I gave it to someone else—and that experience was a nightmare.

“Ooohh...” I moaned in pleasure. I came again and again because of his marvelous fingers and that toy on my clit. My mouth formed a big O when I found my release. *Mayamaya ay huminto na siya*. He touched me down there and grinned at me.

“So wet, Sweetie,” he commented. He positioned himself on top of me. I swallowed because Adam was well-endowed—he was too big that I was actually wondering if *it* would fit inside of me.

I felt him entering my core. I gripped the sheets as he thrust his way in. He was giving me so much pleasure at *kahit wala pa siyang ginawa, pakiramdam ko ay mawawala na ako sa sarili ko*.

“Ohhh, please!” I pushed his shoulder, making him move and when he did, I lost the will to think. I lost the sense of right and wrong. The only thing that mattered to me that time was the fact that he was with me, inside me, pleasuring me even though he didn’t know who I was.

It was the fact that we’re together again after six long years that mattered the most. Once more it was him and me, Adam and Aura—that thought alone was enough to make me cry.

I couldn’t believe that for the first time in my life, I was making love with my husband.

Adam’s POV

I woke up the next morning feeling good. Hindi ko masyadong matandaan kung ano ang nangyari, pero alam kong may kasama akong babae kagabi. I looked at the other side of the bed, she was gone. Napailing ako, inisip ko ba talagang mag-stay siya para sabihin sa akin ang pangalan niya? Siyempre hindi, kasama sa trabaho niya ang pag-alis nang hindi nagpapaalam.

I stood up and checked my phone. May twenty-seven missed calls na ako mula sa kapatid kong si Lukas. Napangisi ako. Hindi pa rin ako sanay sa katotohanan na may kapatid ako, hindi lang isa kundi dalawa.

Sina Sancho at Lukas Consunji. They were actually my brothers. Hindi basta blood-related, kundi kapatid. Nababasa ko lang ang tungkol sa kanila noon. Kahit kailan ay hindi ko naisip na darating ang araw at magiging parte ako ng mundong ginagalawan nila. Ni hindi ko pinangarap na maging Consunji, pero nangyari na.

Three years ago, naging legal akong Consunji. Inayos ni Lola Adel ang lahat para madala ko ang apelyidong akin naman talaga.

Bumangon ako at saka tinawagan si Lukas. Kaagad naman niyang sinagot iyon.

“Nasaan ka na? Nandito na kami ni Sancho sa simbahan.”

Kumunot ang noo ko. Naalala kong kasal nga pala ni Sancho ngayon. “Ah, papunta na, maliligo na ako, Luke.”

“Mukhang napuyat ka kagabi. Ano ba’ng ginawa ninyo ni Moonshine?” tanong niya sa akin.

Was that the girl’s name? Moonshine? Sobrang stripper ang tunog.

“I’m not discussing that. Ibababa ko na ito. ’Bye.” Ibinato ko ang telepono sa kama at saka nagpunta sa bathroom.

I took a quick shower. Nagmamadali na ako dahil susunduin ko pa si Lola Adel sa mansion. Baka ma-traffic kami kung hindi pa ako kikilos nang mabilis. Matapos kong magbihis ay lumabas ako ng silid. Hindi ko na inayos ang kama, may darating naman na cleaning lady mamaya, siya na ang bahala roon. I was searching for my car keys when I spotted something on my coffee table.

It was a note, a mask and the check I signed last night.

Kinuha ko ang note at ang mask. The handwriting on the paper seemed familiar. Para bang nakita ko na iyon noon, hindi ko lang matandaan kung saan. I read the note, it said:

I won't keep your money. Your brother has paid the club enough.

- M

I just stared at her handwriting, it seemed oddly familiar.

Hindi ko alam kung bakit, but there was a nagging feeling that I had seen this before. Hindi ako matatahimik hangga't hindi ko nalalaman kung saan.

I just shook my head. Itinago ko ang sulat na iyon at saka inilapag sa coffee table ang mask na iniwan ni Moonshine.

I wondered kung ano talaga ang hitsura ng babaeng iyon. Bakit hindi niya tinanggal ang mask niya habang magkasama kami and why did she leave the mask with me? Sino kaya siya talaga? At bakit pakiramdam ko, matagal ko na siyang kilala?